

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 4/12
25.01.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог Г.В. и др, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 941/11 од 12.01.2012. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 1758/11 од 04.08.2011. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 941/11 од 12.01.2012. године, као основан, па се УКИДА пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 1758/11 од 04.08.2011. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању К. 482/10 од 22.03.2011. године оптужени Г.В. оглашен је кривим због два кривична дела насиља у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, па му је суд за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ из тачке 1 изреке пресуде, утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити ако оптужени за време од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ из тачке 2 изреке пресуде утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити ако оптужени за време од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, док је оптуженог М.В. огласио кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика из тачке 3 изреке пресуде, изрекао му казну затвора у трајању од седам месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити ако оптужени за време од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ из тачке 4 изреке пресуде изрекао казну затвора у трајању од два

месеца и истовремено је одредио да се иста неће извршити ако оптужени за време од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, па им је суд изрекао јединствене условне осуде и то оптуженом Г.В. тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити ако оптужени за време од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а оптуженом М.В. је изрекао условну осуду тако што је утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити ако оптужени за време од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оптужени су обавезани да плате на име паушала износе од по 3.000,00 динара као и да солидарно носе трошкове кривичног поступка у укупном износу од 261.775,00 динара и то на име вештачења износ од 10.000,00 динара и на име нужних издатака оштећених износ од 251.775,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Ошт. Н.В. и ошт. мал. А.В. за остваривање имовинско - правног захтева упућени су на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1758/11 од 04.08.2011. године уважена је жалба Основног јавног тужиоца у Врању и преиначена пресуда Основног суда у Врању К 482/10 од 22.03.2011. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу оптуженом Г.В. за два кривична дела насиља у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика и оптуженом М.В. за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим утврдио казне затвора и то: оптуженом Г.В. за свако кривично дело казну затвора у трајању од по шест месеци, а оптуженом М.В. за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од седам месеци, а за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од два месеца па је применом члана 4, 42, 45, 54, 56. став 1. тачка 3., 57. став 1. тачка 4 и 60. Кривичног законика оптужени Г.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци а оптужени М.В. је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам месеци, док у непреиначеном делу првостепена пресуда је остала неизмењена.

Против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 1758/11 од 04.08.2011. године Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 941/11 од 12.01.2012. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП-а с предлогом да се захтев за заштиту законитости уважи, укине пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 1758/11 од 04.08.2011. године и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

У захтеву јавног тужиоца истакнута је повреда одредбе члана 385. став 3. ЗКП, као разлог за укидање другостепене пресуде, јер суд није одлучио о жалби браниоца оптужених Г. и М.В, адв. М.В. из В.

Из списка предмета произилази да је бранилац оптужених Г. и М.В, адвокат М.В, првостепену пресуду Основног суда у Врању К. 482/10 од 22.03.2011. године примио дана 05.04.2011. године, а да је против исте поднео жалбу дана 08.04.2011. године. Међутим, у списима предмета се није налазила наведена жалба, већ само жалба ОЈТ, која је достављена на одговор оптуженима дана 29.04.2011. године и браниоцу оптужених дана 28.04.2011. године и након констатације од стране судије првостепеног суда „сем ове жалбе друге нема“, списи предмета су достављени Апелационом суду у Нишу ради одлучивања о поднетој жалби.

Апелациони суд у Нишу је дана 04.08.2011. године одржао седницу већа на којој је донео пресуду Кж1 1758/11 од 04.08.2011. године, којом је уважио жалбу Основног јавног тужиоца у Врању и преиначио првостепену пресуду Основног суда у Врању К 482/10 од 22.03.2011. године.

Према одредби члана 385. став 3. Законика о кривичном поступку, о свим жалбама против исте пресуде другостепени суд одлучује једном одлуком, па како другостепени суд приликом доношења пресуде није одлучио о жалби браниоца оптужених (без обзира што жалба није била у списима предмета) повређене су процесне одредбе у жалбеном поступку на штету оптужених Г. и М.В, а што је било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде у смислу члана 368. став 2. ЗКП.

Обзиром на изнето уважен је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинута пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 1758/11 од 04.08.2011. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање, у ком поступку ће се отклонити цитирана повреда у жалбеном поступку из члана 385. став 3. ЗКП, која је утицала на законито и правилно доношење другостепене пресуде у смислу члана 368. став 2. ЗКП.

Са изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08) а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.